

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt VI. Quos dicat Apostolus esse sub Lege.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

Christus, ad iustitiam omni credenti. Et peccatum illum damnasse dixit in carne, ut iustificatio Legis impleretur in nobis, qui non secundum carnem ambulamus. Hæc Chrysostomus.

CAPVT VI.

Quos dicat Apostolus esse sub Lege.

SED verendum est, ne, cum noui Testamenti filios Legis obligatione dicimus obstrictos teneri, eos non sub gratia, sed sub Lege esse dicamus. Atqui illis Apostolus loquitur & dicit: Non enim estis sub Lege, sed sub gratia. At vellem illi qui hoc dicunt, animaduernerent ab eodem sibi ipso illo in loco responsum esse, cum ita subiungit: Quid ergo? peccabimus, quonia non sumus sub Lege, sed sub gratia? absit. An nescitis quoniam cui exhibetis vos seruos ad obediendum, serui estis eius cui obeditis, siue peccati ad mortem, siue obeditionis ad iustitiam? Si igitur peccati nobis non propterea integrum est, quod sub Lege non sumus; Legem profecto diuinam nihilominus obseruare tenemur, cuius necesse est violatione peccari. Quinam igitur sub Lege esse censendi sint, discant ex eo quod idem Apostolus ait ad Galatas scribens: Si Spiritu ducimini, non estis sub Lege. Spiritu enim illi ducuntur, quos Spiritus inhabitans regit, & charitate imbuit: qui propterea sub Lege dicuntur non esse, quod iam & reatu mortis ob violatam Legem contracto liberati, & eidem Legi vltro libenterque subiecti, non amplius premantur à Lege, sed ab eadem potius subleuentur. Cum enim dixisset Apostolus: Caro concupiscit aduersus Spiritum, & Spiritus aduersus carnem, ut non ea quæ vultis, faciatis: ne ab ipsa pugna desider faceret, perque hanc sententiam laxam etum peccandi dedisse videretur, adiungit: Quod si Spiritu ducimini, non estis sub Lege. Sub Lege est enim, inquit

Rom. 6.

Cap. 5.

*Vide August.
tract. 3 in Ioa-
nem. Et Epist.
29. ad Hierony-
mum. & lib de
natura & gra-
tia, cap. 57.*

Augusti.

Augustinus, qui timore supplicij quod Lex minatur, non amore iustitiæ, sentit abstinere se ab opere peccati: nondum liber, nec alienus à voluntate peccandi. In ipsa enim voluntate reus est, qua mallet, si fieri posset, non esse quod timeat; vt liberè faciat, quod occultè desiderat. Ergo si Spiritu, inquit, ducimini, non estis sub Lege; vtique Lege quæ timorem incutit, non charitatem tribuit. quæ charitas diffusa est in cordibus nostris, non per Legis literam, sed per Spiritum sanctum, qui datus est nobis. Et rursus: In quantum quisque Spiritu ducitur, nõ est sub Lege: quia in quantum condelectatur Legi Dei, non est sub Legis timore: quia timor tormentum habet, non delectationem. Brevissimè quoque in Psalmũ primum tractans quod ibi legitur; Sed in Lege Domini fuit voluntas eius. Aliud est, inquit, esse in Lege, aliud sub Lege. Qui est in Lege, secundum Legem agit: qui est sub Lege, secundum Legem agitur. Ille ergo liber est, iste seruus. Et in Regula, sub Lege significat esse seruos: ex ea videlicet seruitute, in quam verus Testamētum generabat. Sub gratia verò liberos, qui Domino suo liberaliter libenterque seruiunt. Det Dominus, inquit, vt ista faciatis: non sicut serui sub Lege, sed sicut liberi sub gratia cõstituti. Atq. id ipsum est quod & Chrysostomus docet, sub Lege esse qui ipsam metu exequatur, non virtutis desiderio: qui que à malis quidem abstinēt, sed more seruorum: quos affirmat legis destinatione frustrari, quia non iustificentur. Eos verò qui sub gratia sunt, supra legem esse: non vt illam non impleant, sed quòd eam digniùs etiam ac præstantiùs cæteris impleant: maiora interdum quàm ipsa præcipiat perficientes. Clarus hic, opinor, Apostoli sensus est. ad quem percipiendum atque firmandum, illud etiam pertinet quod alio loco docet, eos qui sub lege sunt, adimi à Christo oportere, vt recipiant adoptionem filiorum.

*Libr. de natura
de gratia, c. 57*

*Homilia 2. in
priorē ad Timonē*

Gal. 4.

In Psalm. 31.

filiorum. Ex quo evidentissimè colligitur, eos qui sub lege sunt, adhuc captiuos & seruos esse, nō filios. vnde enim Christus redimeret? nisi à diabolo, à perditione, à peccatis suis, ab eo cui se vendiderant, inquit Augustinus? Et ideo quia sub Lege erāt homines, nō in Lege; ab illa pressi, & de reatu conuicti, non liberati: misit Deus Filium suum, factum ex muliere, factum sub lege, propter maledictum legis quod moriendo suscepit, qui factus est pro nobis maledictum; vt iis qui sub lege erant redemptis, adoptionis filiorū dignitas redderetur. Declarauit ipse quoque Cassianus, quid esset esse sub Lege, quid que sub gratia: & ad hunc quidem modum, vt nostrorum sectariorum fictitiam libertatem confutare voluisse videatur. sic enim scribit collatione 21. capite 24. Quisquis, inquit, perfectionem Euangelicæ studuerit tenere doctrinæ, hic sub gratia constitutus, peccati dominatione non premitur. Hoc est enim esse sub gratia, ea quæ gratia mandat implere. Quicumque verò perfectionis Euangelicæ plenitudini subiectus esse noluerit, non ignoret, se, quamuis baptizatus sibi videatur ac monachus, non esse sub gratia, sed sub Legis adhuc vinculis præpeditum, peccati pondere prægruari. Propositum namque est eius, qui omnes à quibus receptus fuerit, gratia adoptionis assumit, non destruere, sed superedificare: nec euacuare, sed adimplere Mosaicæ sanctiones. Quod nonnulli penitus ignorantes & consiliorum atque exhortationum Christi magnificentiā negligentes, ita præsumptæ libertatis securitate soluuntur, vt non solum Christi præcepta tanquam ardua non attingant; verum etiam ipsa illa quæ illis incipientibus paruulisque Mosaicæ Lege mandata sunt, velut antiquata cōtemnant; illud quod Apostolus execratur, noxia libertate, diceres: Peccabimus, quia nō sumus sub Lege, sed sub gratia. Qui ergo nec sub gratia est, quia nequaquam

ad do-

ad Dominicæ doctrinæ culmen ascendit: nec sub Le-
ge, quia etiam ipsa illa paruula Legis mādāta non sus-
cipit; hic duplici peccatorum oppressus imperio, ob
hoc solū gratiam Christi percepisse se credit, vt per
noxiam libertatem ab eo fieret alienus: in illud inci-
dens quod Apostolus Petrus ne incurramus enunciat.
Quasi liberi, inquit, agite, & non quasi velamen ha-
bentes malitiæ libertatem. Beatus quoque Apostolus
Paulus: Vos enim, inquit, in libertatem vocati estis,
fratres: id est, vt absoluti sitis à dominatione peccati:
tantū ne libertatem in occasionem carnis detis: id
est, frustrationem legalium mandatorum, credentes
esse licentiam vitiorum. Haftenus ille.

CAPVT VII.

*Quid sit quod Apostolus ait, fideles mortificatos esse
Legi per corpus Christi.*

NIHL proinde iam ea de muliere & Lege simi-
litudo perturbat, quam posuit Apostolus capite
septimo Epistolæ ad Romanos. An ignoratis, fratres,
(sciētibus enim Legē loquor) quia Lex in homine do-
minatur quanto tempore viuit? Nam quæ sub viro est
mulier, viuente viro alligata est legi. Si autem mortuus
fuerit vir eius, soluta est à lege viri. Igitur viuente viro,
vocabitur adultera, si fuerit cum alio viro. si autem
mortuus fuerit vir eius, liberata est à lege viri, vt non
sit adultera si fuerit cum alio viro. Itaque, fratres mei,
& vos mortificati estis Legi per corpus Christi, vt sitis
alterius qui ex mortuis resurrexit, vt fructificetis Deo.
Nam quid esset mortificatū esse Legi per Christi cor-
pus, consequentibus verbis aperuit: Cū enim esse-
mus in carne, inquit; passionēs peccatorum, quæ per
legem erant, operabantur in membris nostris, vt fru-

¶

ctificat